

[Bernhard Baunsgaard.]

er ikke hos privatpersoner nok midler til at støtte det nye. Hvis vi så stopper for den statsstøtte eller forhindrer, at det bliver ret meget nyt, man støtter, som venstre vil det, så kommer vi ikke ud af stedet. Det vil sige, at vores kultur, vores kunst, som jeg sagde den anden dag, bogstavelig talt skal forblive på det stade, vi var nået til i oldtiden, mens teknik og viden- skab godt må finde på nyt, godt må udvide vore grænser. Jeg kan ikke acceptere den ind- stilling.

Jeg håber at få en definition på, hvad »stans- tens interesser« er i modsætning til befolknin- gens, og en forklaring på, hvordan man vil for- byde støtte til noget, som ikke eksisterer.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Grethe Fenger Møller*) (KF):

Fru Birte Weiss mente, det måtte være van- skeligt for ministeren at tage stilling til rent kunstneriske spørgsmål. Jeg tror, ministeren og andre ministre oplever sager, der er vanskelig- ere at tage stilling til. Det, vi gerne ser med vores forslag, er, at ministeren tager stilling i tvivlsspørgsmål, at ministeren er ansvarlig, og at ministeren af folketinget kan gøres ansvarlig for disse sager.

Fru Birte Weiss var også inde på det dilem- ma, man ville komme til at stå i, idet der dels var et udvalg, der skulle tage hensyn til de kunstneriske spørgsmål og til kvaliteten, dels kunne blive tale om et politisk indgreb. Men sådan har det jo været før. Vi har haft fortil- fælde, hvor ministeren har grebet ind, fordi han har skønnet, at den pågældende sag var for ukunstnerisk eller for politisk grov. Jeg tænker på Thorsenfilmen, hvor der var visse hensyn, som gjorde, at man ikke ønskede at yde støtte. For os er det altså et spørgsmål om, at vi har en forfatningsmæssig forbindelse.

Hr. Bernhard Baunsgaard var inde på, at det, de konservative ønskede, var en mulighed for at omstøde en indstilling fra det sagkyndige udvalg, hvis eneste opgave var at tage stilling til kvalitetsspørgsmål. Jeg vil sige, at hvis det er således, at det sagkyndige udvalg udeluk- kende beskæftiger sig med et forslags kvalitet, så må det være kvaliteten af dette forslag, der er afgørende. Vi vil ikke have noget imod, at man tager stilling til kvalitetsspørgsmål. Det må være rigtigt, at man får alsidige forslag frem, forslag, der har kvalitet, det vil vi altid

være med til at støtte. Vi vil også være med til, at man får nye forslag frem. Det, vi oplever som et politisk problem, er: skal man – og i hvilket omfang er det rigtigt, at man skal det? – lave eksperimenter, der ikke har bred accept i befolkningen, og gøre dette med offentlig støtte? Dér må der være en vis grænse, dér må der være en vis balance.

Vi siger ikke, at man ikke skal lave film eller støtte projekter, som ikke ved en folkeafstem- ning ville blive accepteret af 99 eller 90 pct. af befolkningen, men vi føler, at der må være en vis balance mellem det, offentlige midler brugs til, og det, som befolkningen ønsker at of- fentlige midler skal anvendes til.

Formanden:

Adskillige har bedt om korte bemærkninger. Jeg minder om forskellige ting, dels at det af- gøres af formanden, om der gives lejlighed til korte bemærkninger, dels at der er tale om en genfremsættelse, dels at vi har 4 førstebehand- linger tilbage endnu. Jeg henstiller alvorligt, at man afkorter de korte bemærkninger. Ellers vil der overhovedet ikke blive givet nogen korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen (FP):

Jeg føler mig kaldet herop igen for endnu en gang at præcisere vort standpunkt, nemlig at hvad enten staten finansierer en kunstfond eller en filmfond, vil resultatet blive det samme, nemlig at censur indføres. Den ansø- ger, der har den rette politiske opfattelse, vil blive belønnet. Er det ikke således, at kultur- støtte både fra kunstfonden og fra filmfonden i stor udstrækning vil falde i hænderne på folk, som kalder sig kunstkere og kunstnere, men som i virkeligheden benytter kunstfonden til politiske formål, kliker, for hvem kultur- kamp er lig med klassekamp?

(Kort bemærkning).

Birte Weiss (S):

Jeg vil blot konstatere, at den konservative ordfører her under debatten i sit sidste indlæg helt klart har gjort sig til talsmand for begrebet flertalskunst, det vil sige, at det, som ikke har et flertal i befolkningen bag sig, eller som ikke kan opnå en rimelig opbakning i befolkningen,